

N:o 12.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 24 februari 1904.
— — — — Andra Kammaren den 24 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts
i statsverkspropositionen under andra hufvudtiteln gjorda
framställning om anslag till tvångsuppfostringsanstalten
å Bona.*

(Statsutskottets utlåtande n:o 3.)

Till Konungen.

Eders Kungl. Maj:t har i den till Riksdagen den 14 januari 1904 aflättna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof under punkten 9 af andra hufvudtiteln föreslagit Riksdagen att på extra stat för år 1905 bevilja:

till byggnader och reparationer samt yttre och inre inventarier med mera vid tvångsuppfostringsanstalten å Bona 210,000 kronor, med rätt för Eders Kungl. Maj:t att af detta belopp under innevarande år förskottsvis af tillgängliga medel utanordna hvad som kunde finnas erforderligt,

till aflöningar åt tjänstemän och betjänte vid samma anstalt, högst 17,750 kronor; samt

till kost och beklädnad åt de vid anstalten intagna elever med mera, förslagsvis 13,000 kronor.

Riksdagen har vid behandling af detta ärende till en början granskat de uti det vid statsverkspropositionen såsom bilaga fogade statsråds-

Bih. till Riksd. Prot. 1904. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 2 Häft. (N:is 12—16.) 1

protokollet öfver justitiedepartementens ärenden den 12 januari innevarande år meddelade kostnadsberäkningarna för uppförande af vissa nya byggnader och förändringar af äldre sådana samt för inköp af kreatur och inventarier med mera, till hvilka ändamål ett anslag af 210,000 kronor ansetts erforderligt. Af de i detta belopp ingående utgiftsposter har allenast en ansetts kunna i någon mån minskas, nämligen den till 38,500 kronor upptagna kostnaden för uppförande af en ny inspektorsbyggnad och två nya förmansbostäder äfvensom för reparationer och förändringar af boningshuset vid Tryfall samt tre arbetarebostäder och en logbyggnad vid Bona. För inspektorsbyggnadens uppförande har ansetts erforderligt ett belopp af 20,000 kronor, under förutsättning att densamma byggdes af sten, men äfven i sådant fall torde kostnaden kunna nedbringas icke obetydligt under nämnda summa. Till förmansbostäderna ha afsetts tillhoppa 9,000 kronor, ehuru redan anbud afgifvits å uppförande af en utaf dem till ett pris af 4,280 kronor. Alltså torde äfven i afseende å dem någon kostnadsminskning kunna ernås. Möjligen kunna ock ofvannämnda reparations- och förändringsarbeten företagas för något billigare pris än som beräknats. Riksdagen har med anledning häraf ansett sig kunna minska det för dessa ändamål äskade anslag med 5,000 kronor, och det i Eders Kungl. Maj:ts framställning till 210,000 kronor upptagna beloppet för byggnader och reparationer med mera har alltså bestämts till 205,000 kronor.

Hvad därefter angår det till aflöningar åt tjänstemän och betjante vid tvångsuppfostningsanstalten å Bona begärda extra anslag å 17,750 kronor har Riksdagen icke haft något att erinra mot själfva beloppet eller mot de särskilda i detsamma ingående aflöningsposterna; och då aflöningarna enligt förslaget tillvidare komma att utgå på extra stat, har Riksdagen saknat anledning att ingå på bedömande af frågan, huruvida och i hvad mån anstaltens tjänstemän och betjante böra erhålla den fasta anställning, som synes vara afsedd att dem beredas.

Af statsrådet och chefens för justitiedepartementet anförande till ofvannämnda statsrådsprotokoll framgår, att det jämväl blifvit ifrågasatt, att vissa beställningshafvare vid Bona skulle vara berättigade att afgå med pension vid 60 års ålder och 20 års tjänstetid samt skyldiga att afgå vid 65 års ålder. Riksdagen har beträffande detta förslag fäst uppmärksamhet vid den stora skillnad, som, därest det blefve godkändt, komme att äga rum mellan denna personals pensionsålder och den, som är bestämd för fångvårdens tjänstemän och betjante, men då fråga nu

icke föreligger om uppförande af de vid tvångsuppfostringsanstalten å Bona anställda tjänsteinnehafvare å ordinarie stat, har Riksdagen ansett sig för närvarande icke heller böra ingå i pröfning, vare sig huruvida de öfver hufvud taget skola vara berättigade till pension, eller huru, i dylikt fall, deras pensionsförhållanden böra ordnas.

Slutligen har Riksdagen med afseende å det till kost och beklädnad åt de vid anstalten intagna elever begärda anslag af 13,000 kronor ansett sig kunna förutsätta, att afkastningen af landtbruket å Bona kommer att bereda möjlighet till minskning af detta belopp. Utgående därifrån, att landtbrukets afkastning fullständigt bokföres och i första hand användes till elevernas underhåll, har emellertid Riksdagen, vid det förhållande att ifrågavarande anslag är äskadt under form af förslagsanslag, som endast i mån af behof får anlitas, icke ansett sig böra ifrågasätta någon minskning af detsamma.

Riksdagen har alltså på extra stat för år 1905 beviljat till byggnader och reparationer samt yttre och inre inventarier med mera vid tvångsuppfostringsanstalten å Bona ett belopp af 205,000 kronor, med rätt för Eders Kungl. Maj:t att af detta belopp under innevarande år förskottsvis af tillgängliga medel utanordna hvad som kan finnas erforderligt,

till aflöningar åt tjänstemän och betjänte vid samma anstalt ett belopp af högst 17,750 kronor, samt

till kost och beklädnad åt de vid anstalten intagna elever med mera ett förslagsanslag af 13,000 kronor.

Stockholm den 24 februari 1904.

Med undersåtlig vördnad.
